

že obžalovaný v domě svého švakra bydlí a že si věci »u sebe ponechal a po delší dobu ponechával«. Nějaký bližší vztah obžalovaného k ukradeným věcem rozsudek ani po stránce objektivní nezjišťuje; tím méně pak obsahuje zjištění po stránce subjektivní. By však bylo lze mluvit o tom, že obžalovaný na sebe věci převedl, musila by býti zjištěna pozitivní činnost obžalovaného, kterou převzal ukradené věci do své moci, věda při tom, že jde o věci ukradené, — a dále musily by býti zjištěny skutečnosti, ze kterých by plynul jeho úmysl, nakládati s věcmi jako s vlastními. Jelikož nalézací soud nezjistil skutečností, jež měly býti rozsudku za základ položeny, nezbylo než oprávněně zmateční stížnosti z důvodu čís. 9 písm. a) Šu 281 tr. ř. vyhověti a uznati, jak se stalo.

Čís. 2544.

Okolnost, že odsouzený jest osobou práce se štíticí, není podmínkou výroku o přípustnosti dáti ho do robotárny (§ 7 zák. ze dne 24. května 1885, čís. 89 ř. zák.).

(Rozh. ze dne 16. listopadu 1926, Zm I 676/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalované do rozsudku krajského, jakožto nalézacího soudu v Hradci Králové ze dne 26. října 1926, jímž byla uznána vinnou zločinem utrhání na cti podle Šu 209 tr. zák., přestupky krádeže podle §§ 171, 460 tr. zák. a tuláctví podle Šu 1. zákona ze dne 24. května 1885, čís. 89 ř. zák., pokud čelila proti výroku, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou přestupkem tuláctví podle Šu 1. zákona ze dne 24. května 1885, čís. 89 ř. zák., a zamítl odvolání obžalované z výroku, jímž bylo vysloveno, že může býti dodána do robotárny. V otázce, o níž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h:

Obžalovaná odůvodňuje odvolání z výroku, jímž bylo vysloveno, že může býti dána do robotárny, tím, že nebylo prokázáno, že jest, ač se dopustila přestupku proti zákonu u tulácích, osobou práce se štíticí. Do robotáren mohou prý býti dány pouze osoby práce se štíticí a, ježto tato okolnost ohledně ní nebyla zjištěna, nemělo by býti vysloveno, že může býti dána do robotárny. Podmínkou napadeného výroku jest podle Šu 7. zák. čís. 89/85 ř. zák. pouze odsouzení pro přestupky podle Šu 1—6 zák. čís. 89/85 nebo podle Šu 3 čís. 108/73 ř. zák. Tato podmínka byla splněna a mohl proto soud napadený výrok učiniti bez zjišťování, zda stěžovatelka jest skutečně osobou práce se štíticí. Zda jest účelným, by byla obžalovaná dána do robotárny, zda jsou dány podmínky odevzdání tam a zda tam obžalovaná skutečně dána bude, o tom nerozhoduje soud, nýbrž podle Šu 7. zák. čís. 90/85 ř. zák. komise zřízená buď u zemské neb určitých okresních správ politických. Bylo proto odvolání z výroku, jímž bylo vysloveno, že obžalovaná může býti dána do robotárny, jako neodůvodněné zamítnuto.